



Leven in de Goddelijke Wil – Vlaanderen

juni 2015



*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

IVde INTERNATIONALE CONGRES te CORATO 'KERK IN DE GODDELIJKE WIL'

*teksten uit het begeleidend boekje
van de FAKKELTOCHT
gehouden op de 150ste verjaardag
van de geboorte van LUISA PICCARRETA
van de CHIESA MATRICE naar de CHIESA SANTA MARIA GRECA*

1ste statie: de Chiesa Matrice

(waar Luisa Piccarreta werd gedoopt, 23 april 1865)

We staan hier voor de Chiesa Matrice, waar Luisa net op deze avond 150 jaar geleden werd gedoopt. Het doopsel is het Sacrament dat Luisa en ons tot kinderen van God maakte.

Op 5 november 1925 zei Jezus tot Luisa: "De sacramenten werden ingesteld om Mijn Leven op aarde te midden van Mijn kinderen verder te zetten. Maar ach, wat een verdriet. Ik voel dus de noodzaak van jouw beetje liefde. Deze kan gering zijn maar Mijn Wil zal haar groot maken. Mijn Liefde verdraagt niet dat wie in Mijn Wil moet leven zich niet verbindt met Mijn pijnen en Mij niet haar kleine uitwisseling van liefde geeft voor alles wat Ik heb gedaan en geleden. Mijn dochter, zie dus hoe Mijn Liefde kreunt in de sacramenten. Wanneer Ik een pasgeborene gedoopt zie worden, ween Ik bedroefd. Terwijl men doopt herstel Ik immers zijn onschuld en vind Ik Mijn kind terug. Ik geef hem de verloren rechten van de Schepping weer en lach van Liefde en voldaanheid. Ik doe de vijand wegwyluchten zodat die niet langer enig recht over hem zou hebben. Ik vertrouw hem toe aan de engelen en heel de Hemel verheugt zich over hem. Maar Mijn lach verandert echter onmiddellijk in droefheid en de vreugde in rouw wanneer Ik zie dat de gedoopte Mijn vijand zal zijn, een nieuwe Adam, en misschien zelfs een verloren ziel."



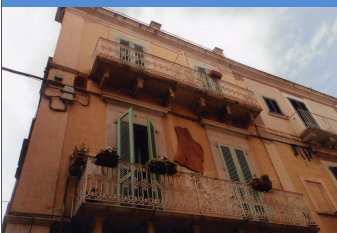
2de statie: Via Murge 10 (nu Via Castel del Monte) (waar Luisa Piccarreta werd geboren)



uit volume 14, 9 september 1922: "Mijn dochter, het scheppen van de eerste mens was het begin van het ontstaan van de mensheid. Na zijn lichaam te hebben gevormd blies Ik met Mijn almachtige adem de ziel in hem. En Ik zou kunnen zeggen dat Ik met een andere adem van Mij, Mezelf in de diepte van de mens inprentte om hem te steunen, over hem te heersen en hem te beschermen. En dit opdat de mens een koninkrijk voor Mij zou vormen waarin Ik als Koning Mijn grenzen kon uitbreiden. Mijn vreugde bereikte haar hoogtepunt bij het zien - in deze mens - van de bijna eindeloze generatie van vele anderen die voor Mij net zoveel koninkrijken zouden vormen als er schepselen het licht zouden zien... Maar toen de mens zich uit Mijn Wil terugtrok, eindigde zowel Mijn Rijk als het zijne. En niet alleen dit, maar hij trad Me met de voeten en hij verhief zich om in Mijn plaats te heersen. Ondertussen ging hij zichzelf verafgoden en het rijk vormen van ondeugden, ellendes en tegenslagen. Mijn vreugde stierf in de kiem en veranderde in pijn. Kijk, al het kwade was niets anders dan het zich terugtrekken uit Mijn Wil. Onze Liefde hield niet op, Ik wou geen geïsoleerde God zijn. Daarom wou Ik uit de Hemel neerdalen en een Mensheid aannemen, lijkend op de eerste mens. In Hem sloot Ik de gehele Schepping in. Ik verbond de menselijke wil van die Mensheid met de Goddelijke Wil, zodat die menselijke wil - die geheel de Schepping en al haar akten binnen de Goddelijke Wil omarmde - hen in deze Goddelijke Wil als triomferend over alle menselijke akten voor Mijn troon kon brengen als akten in de Goddelijke Wil. Hiermee nam de menselijke wil bezit van de Goddelijke Wil en de Goddelijke van de menselijke, de ene heersend over de andere. Want wanneer een wezen één geheel vormt met een ander, gaat - indien het ene heerst - vanzelfsprekend ook het andere heersen."

3de statie: Via Luisa Piccarreta

(waar Luisa Piccarreta het Boek van de Hemel schreef)



Jezus openbaart aan de Dienares van God, Luisa Piccarreta, dat gehoorzaamheid alles was voor Hem: gehoorzaamheid liet Hem geboren worden, gehoorzaamheid deed Hem sterven, gehoorzaamheid deed Hem de dood overwinnen, versloeg de hel, bevrijdde de geketende mens, opende de Hemel en als een zegevierende Koning nam Hij bezit van Zijn Koninkrijk - niet enkel voor Hem maar voor al de kinderen die zouden gebruik maken van Zijn Verlossing (vol. 2, 9.1.1899).

De meest 'weezinwekkende' en pijnlijkste gehoorzaamheid voor de Dienares van God begon op 28 februari 1899, de dag waarop haar biechtvader, Don Genarro De Genarro, haar gebod alles op te schrijven wat tussen haar en Jezus gebeurde. Enkel in de Eucharistie, die ze dagelijks ontving in de Mis die werd opgedragen in haar kamer, vond zij alle kracht om haar opdracht als slachtoffer en secretaris van de Goddelijke Wil te vervullen.



4de statie: Via Maddalena 20

(waar Luisa Piccarreta stierf op 4 maart 1947)



Op 29 juni 1925 (vol. 17) schreef Luisa: "Ik voelde mij bedrukt en een gedachte wou de sereniteit van mijn geest verstoren: 'Indien jij de dood nabij zou zijn, en twijfel en vrees je zouden bevangen over de manier waarop jij je tijdens je leven hebt gedragen - zodanig zelfs dat jij je zorgen maakt over je redding - wat zou jij dan doen?'..." En Jezus: "...Ik wil je iets zeggen dat een hele troost voor jou mag zijn en voor Mij veel glorie betekent: wat jou overkomt bij je sterven in de tijd, is wat Mij overkwam bij Mijn dood. Tijdens Mijn leven werkte, bad, predikte Ik. Ik stelde de sacramenten in, leed ongehoorde pijnen en onderging de dood zelf. Maar Ik kan zeggen dat Mijn Mensheid praktisch niets zag als vrucht van al het goede dat zij had gedaan. Zolang Ik op aarde was bestonden zelfs de sacramenten niet. Maar van zodra Ik was gestorven, bezegelde Mijn dood al wat Ik deed, zei en leed en ook de sacramenten. De vrucht van Mijn dood bevestigde dit allemaal... Dit alles was terecht. Gezien Mijn Mensheid het eeuwige Woord bevatte en een Wil die begin noch einde kende en niet onderhevig was aan de dood, kon niets van al wat Ik deed verloren gaan, zelfs niet een enkel woord. Alles moest worden voortgezet tot aan het einde van de eeuwen om in de Hemel door te gaan met het eeuwig zalig maken van alle zaligen. Dit zal ook met jou gebeuren: Mijn Wil die in jou leeft, tot je spreekt, je doet werken en je in Zich laat lijden, zal niets laten verloren gaan, zelfs niet een enkel woord van de vele waarheden die Ik je over Mijn Wil heb geopenbaard. Hij zal alles in beweging zetten en alles terug doen oprijzen. Jouw dood zal de bevestiging zijn van alles wat Ik je heb gezegd. En gezien het leven in Mijn Wil in alles wat de ziel doet, ondergaat, bidt, zegt, een akt van de Goddelijke Wil bevat, zal niets daarvan onderhevig zijn aan de dood. Het zal als net zo vele levens in de wereld blijven... Daarom zal jouw dood de sluiers verscheuren die alle waarheden bedekken waarover Ik je heb gesproken. Zij zullen terug als vele zonnen oprijzen en alle twijfels en moeilijkheden verdrijven waarmee zij in het leven leken bedekt te zijn. Zolang jij dus in deze wereld beneden leeft zul jij weinig of niets zien van al het grote goed dat Mijn Wil door jou in anderen wil bewerken. Maar na je dood zal alles zijn volle uitwerking hebben."

5de statie: Chiesa Santa Maria Greca

(waar Luisa Piccarreta is begraven)



HET GEESTELIJKE TESTAMENT VAN LUISA EN HAAR TROOSTVOLLE BELOFTE: Nu sterf ik tevreden want de Goddelijke Wil heeft mij op een meer dan gewone wijze getroost met Zijn aanwezigheid op deze laatste momenten van mijn leven. Ik zie nu een lange, mooie, brede weg, verlicht door ontelbare schitterende ZONNEN. O ja, ik herken ze! Het zijn al mijn akten gedaan in de Goddelijke Wil! Het is de weg die ik nu zal volgen, de weg voor mij getekend door de Goddelijke Wil. Het is de weg van mijn triomf, de weg van mijn glorie, om mij binnen te leiden in het immense geluk van de Goddelijke Wil.